KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 46.372/1
VAN 7 APRIL 2009

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 3 april 2009 2009 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot uitvoering van Hoofdstuk III/1 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen", heeft het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

"Overwegende dat het Vlaamse Gewest, zoals de rest van de wereld, vandaag wordt geconfronteerd met een zware economische en financiële crisis die ontstaan is in oktober 2008;

Overwegende dat die financiële crisis een negatieve invloed kan hebben op de kredietverlening aan de ondernemingen, wil de Vlaamse Regering het bestaande instrument van de waarborgregeling versoepelen om een positieve stimulans te geven aan de kredietverlening in Vlaanderen;

Overwegende dat een overheidswaarborg een instrument is om de bedrijfsfinanciering te vergemakkelijken, en dat een overheidswaarborg bijdraagt tot het behoud van het economische weefsel;

Overwegende dat daarom het Vlaams Parlement op 11 februari 2009 een specifiek decretaal kader heeft gecreëerd voor Waarborgverlening voor waarborgbedragen boven 1,5 mio euro;

Overwegende dat de Vlaamse Regering op 8 maart 2009 besliste tot oprichting van de Waarborgvennootschap;

Overwegende de positieve beschikking van de Europese Commissie van 20 maart 2009;

Overwegende dat de Vlaamse Regering op 23 maart 2009 bij institutionele beleggers 300 mio euro heeft opgehaald ter kapitalisering van de Waarborgvennootschap;

Overwegende dat de Vlaamse Regering op 20 maart 2009 het voorliggend ontwerp van besluit principieel goedkeurde;

Overwegende dat op datum van 3 april 2009 reeds 20 bedrijven een aanvraag hebben ingediend om te kunnen gebruik maken van het nieuw gecreëerde decretale kader;

Overwegende dat in de huidige financiële en economische crisis elke dag telt en dat het instrument van de waarborgverlening welvaart en jobs kan vrijwaren".

*

* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

Bij het decreet van 20 februari 2009 tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, werd in het laatstgenoemde decreet een hoofdstuk III/1 ingevoegd betreffende "Ad hoc waarborgen voor ondernemingen in het licht van een financiële crisis". Het nieuw ingevoegde hoofdstuk omvat de artikelen 22/1 tot 22/4 van het decreet.

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit vindt rechtsgrond in diverse van de voornoemde decretale bepalingen waarin aan de Vlaamse Regering bevoegdheden worden gedelegeerd. Wat evenwel de in artikel 22/4 van het decreet van 6 februari 2004 bedoelde crisiswaarborg betreft, dient die bepaling te worden gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en de daaruit voortvloeiende algemene bevoegdheid van de Vlaamse Regering om decreten uit te voeren, om er de daarop betrekking hebben bepalingen van het ontwerp op te steunen.

Daarnaast biedt ook artikel 27, tweede lid, van het decreet van 20 februari 2009 rechtsgrond voor het ontwerp aangezien in artikel 13 ervan wordt bepaald dat artikel 22 van het decreet van 20 februari 2009 in werking treedt op de datum van bekendmaking van het ontworpen besluit.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Rekening houdend met hetgeen is opgemerkt omtrent de rechtsgrond van het ontwerp, vervange men het eerste lid van de aanhef door de volgende drie leden:

"Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20;

Gelet op het decreet van 6 februari 2004 betreffende de waarborgregeling voor kleine, middelgrote en grote ondernemingen, artikelen 22/1 tot 22/4, ingevoegd bij het decreet van 20 februari 2009;

Gelet op het decreet van 20 februari 2009 tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen, artikel 27, tweede lid;".

2. In het lid van de aanhef waarin wordt gerefereerd aan het advies van de Raad van State moet melding worden gemaakt van "artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973" [1].

Artikel 4

In artikel 4, § 1, 5/, van het ontwerp, wordt melding gemaakt van "een verklaring als vermeld in artikel 3, § 1, tweede lid". In artikel 3, § 1, tweede lid, van het ontwerp wordt geen gewag gemaakt van een verklaring, maar wel van een "eenzijdige verbintenis". Indien het de bedoeling is om in artikel 4, § 1, 5/, te refereren aan de betrokken verbintenis dient, ter wille van de rechtszekerheid, een meer eenvormige terminologie te worden gebruikt.

[1]Voor de wijze van vermelding van het advies van de Raad van State, uitgebracht met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2/, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en van de motivering van het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag, zie *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, formule F 3-5-3, te raadplegen op de website van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

Artikel 6

Luidens artikel 6, § 2, van het ontwerp, kunnen de contractuele voorwaarden van de waarborgovereenkomst bepaald worden door de waarborgvennootschap, die de overeenkomst sluit met de kredietinstelling. De draagwijdte van de aldus aan de waarborgvennootschap toegekende bevoegdheid is niet duidelijk. Indien eraan de bedoeling ten grondslag ligt om het de waarborgvennootschap mogelijk te maken om, op algemene wijze, de contractuele voorwaarden van waarborgovereenkomsten vast te stellen, betreft het een ontoelaatbare delegatie van verordenende bevoegdheid. Indien eraan de bedoeling ten grondslag ligt om, geval per geval en afhankelijk van de concrete waarborgovereenkomst, de waarborgvennootschap bevoegd te maken voor het vaststellen van de na te leven contractuele voorwaarden, zou die bedoeling niet enkel duidelijker moeten kunnen worden afgeleid uit de betrokken delegatiebepaling, maar zou deze laatste tevens nader moeten worden afgebakend en gepreciseerd in het ontwerp, wat de beoogde contractuele voorwaarden betreft.

Artikel 8

In artikel 8, § 2, van het ontwerp wordt bepaald dat, indien de verklaring met betrekking tot het tewerkstellingsengagement niet tijdig werd ingediend, van rechtswege een verhoging van 15 percent van de waarborgpremie wordt toegepast. Gelet op de aard van de toe te passen verhoging lijkt, ter wille van de redelijkheid, de verhoging minstens te moeten worden voorafgegaan door een aanmaning van of een kennisgeving aan de betrokken onderneming.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME